

ви не искамъ, умоветъ ви не искамъ. Какво има да ме осжждате? Мисълъ на вашия умъ мога да дамъ, и материалъ на вашето сърце мога да дамъ. Дръжте сърцата си, за васъ сж тѣ, и само единъ има, на когото вие трѣбва да отворите вашето сърце и вашия умъ, той е Господъ, и никому другиму, който и да е, безъ изключение. Мжжъ ли е той, сърцето си на жена да не отваря, и жената сжщо на мжжъ да не отваря сърцето си. Сега ще кажете: „И тази хубава, втасахме я!“ Разберете правилно: мжжъ сърцето си на жена да не отваря, и жена сърцето си на мжжъ да не отваря. Защо? — Мжжътъ да чака да дойде Господъ, да влѣзе въ сърцето му, и, като влѣзе въ сърцето му Господъ, той да каже: „Господи, каквото заповѣдвашъ, азъ ще изпълня твоята воля.“ Ако Господъ каже: „Отвори сърцето на жена си!“ отвори го, не чакай. Но не чуешъ ли гласа на твоя Господъ, дръжъ сърцето си заключено, никакво отключване. Ама твоята жена може да рони четири реда сълзи, не вѣрвайте на тѣзи сълзи. Азъ ще ви приведа хиляди примѣри. Има мжже, които сж плакали — не визирамъ васъ, въ вашия домъ има миръ и съгласие, а говоря за широкия свѣтъ, вънъ — седи мжжътъ, колѣнничи, моли се на жена си, сълзи му текатъ, и тя му прощава. А слѣдъ една седмица той бие жена си, пука ѝ главата. Казвамъ: черниятъ дробъ е разваленъ, свършена работа! Въ новата култура духовно трѣбва да разбирате работитѣ. Първо, вътрѣшно, умътъ — по аналогия, този законъ психологически е винаги вѣренъ — е създаденъ само да мисли, а ако вие пуснете този умъ въ вашето сърце, той ще развали всичката работа; и ако вие пуснете сърцето при ума, и умътъ ще се развали, и сърцето ще се развали. Тѣ ще работятъ, но нѣма да се сближаватъ; ще си говорятъ, но нѣма да живѣятъ единъ въ другъ. И казва се тамъ: „Господъ ги е съчеталъ.“ Въ музиката има свързване на нотитѣ. Какво значи свързване? Пишатъ се прави линии, има слизване, качване нагорѣ, и нотитѣ се свързватъ, а самитѣ тонове се сливатъ. Сливането на тоноветѣ дава обемъ, широта, но